

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2023

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	4
Omgevingsrecht	7
Wabo	7
Planschade	11
Natuurbescherming	11
Ambtenarenrecht	12
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	13
Bijstand	16
Bestuursrecht overig	17
Wegenverkeerswet	17
Wet openbaarheid van bestuur	18
Wet schadefonds geweldsmisdrijven	19
Vreemdelingenrecht	19
Richtlijnen en verordeningen	19

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link bij de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2023, 1

MK ABRS, 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3988](#)

college van burgemeester en wethouders van Berkelland.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12

BELANGHEBBENDE. WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. ANTENNEMAST. I.c. wordt geoordeeld dat [partij A] en [partij B] belanghebbende zijn bij de vergunning. Er kan twijfel bestaan over de vraag of bij een veldsterkte van minder dan 1 V/m gezondheidsrisico's kunnen optreden en daarom is twijfel mogelijk over de vraag of de gevolgen voor, in dit geval, [partij A] en [partij B] van enige betekenis zijn. Verwijzing naar ABRS 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3936](#). Zij moeten echter het voordeel van de twijfel krijgen. Verwijzing naar ABRS 10-03-2021 [ECLI:NL:RVS:2021:499](#).

[...] Bij besluit van [...] heeft het college aan KPN een omgevingsvergunning verleend voor onder meer de bouw van een antennemast en het gebruik van gronden in strijd met het bestemmingsplan [...].

[...] 3.3. De Afdeling acht het aannemelijk dat als feitelijk gevolg van het gebruik van de antennemast bij de woning van [partij A] en [partij B] elektromagnetische velden kunnen optreden. Het is vervolgens de vraag of die velden gevolgen van enige betekenis opleveren. Zoals de Afdeling bij uitspraak van heden ([ECLI:NL:RVS:2022:3936](#), r.o. 3.3) heeft overwogen, kan er twijfel bestaan over de vraag of bij een veldsterkte van minder dan 1 V/m gezondheidsrisico's kunnen optreden en is daarom twijfel mogelijk over de vraag of de gevolgen voor, in dit geval, [partij A] en [partij B] van enige betekenis zijn. Zij moeten naar het oordeel van Afdeling echter het voordeel van de twijfel krijgen. Zie ter vergelijking de uitspraak van de Afdeling van 10 maart 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:499](#), r.o. 5.4. De Afdeling acht daarbij van belang dat de Commissie in het rapport "5G en gezondheid" stelt dat er nog te weinig bekend is over de blootstelling aan 5G-frequenties, zodat nog geen antwoord kan worden gegeven op de vraag of blootstelling daaraan daadwerkelijk gezondheidsrisico's oplevert en dat het voor geen van de onderzochte ziekten of aandoeningen waarschijnlijk of aangetoond is, maar dat ook niet is uitgesloten dat 5G-frequenties de potentie hebben om gezondheid te schaden. De Afdeling gaat er daarom vanuit dat zij wel gevolgen van enige betekenis van (het gebruik van) de antennemast kunnen ondervinden. [partij A] en [partij B] hadden daarom als belanghebbenden moeten worden aangemerkt en het college had hun bezwaar inhoudelijk moeten behandelen. Het college heeft hun bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Dit betekent dat de rechtbank het beroep van [partij A] en [partij B] terecht gegrond heeft verklaard. [...]

Zie in dit verband ook de uitspraak van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RVS:2022:3936](#).

Van deze uitspraak is ook een samenvatting opgenomen onder het kopje "Wabo" (JnB 2023, 10).

JnB 2023, 2

MK ABRS, 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3968](#)

college van burgemeester en wethouders van Oss.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2, 1:3, 7:2, 7:3, 8:1, 8:115

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 6.1, 6.4.a

BELANGHEBBENDE. PLANSCHADE. Uit de tekst en geschiedenis van de totstandkoming van artikel 6.4a, tweede lid, van de Wro valt niet af te leiden dat de verzoeker die een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid heeft gesloten, slechts belanghebbende in de zin van deze bepaling is bij een besluit tot toekenning van een tegemoetkoming in planschade. Dat het college niet heeft besloten tot het toekennen van een tegemoetkoming in planschade, maar slechts heeft bepaald dat het besluit van 5 december 2019 wordt herroepen en de aanvraag van 9 september 2019 alsnog in behandeling wordt genomen, betekent dus niet dat [appellant] geen belanghebbende bij het besluit van 8 september 2020 is. De rechtbank heeft het beroep ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Indien een verzoeker gemotiveerd stelt dat hij zelf schade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wro lijdt of zal lijden en dat hij zelf aanspraak maakt op tegemoetkoming hierin, is die stelling in beginsel voldoende voor het oordeel dat die verzoeker belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, derde lid, van de Awb is. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden om hiervan in dit geval af te wijken.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Planschade" (JnB 2023, 13).

JnB 2023, 3

MK Rechtbank Noord-Nederland, 30-12-2022, [ECLI:NL:RBNHO:2022:11739](#)

college van burgemeester en wethouders van o.m. de gemeente Zandvoort.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2, 3:4

Wegenverkeerswet 1994 2

BELANGHEBBENDE. WEGENVERKEERSWET 1994. VERKEERSBESLUITEN.

Verkeersmaatregelen ten behoeve van de Formula 1 Dutch Grand Prix. I.c. wordt geoordeeld dat eiseres belanghebbende is bij alle verkeersbesluiten, nu door de samenhang van de verkeersbesluiten niet is uitgesloten dat ook de verder weg getroffen maatregelen effect hebben gesorteerd op de bereikbaarheid van haar strandpaviljoen.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Wegenverkeerswet" (JnB 2023, 21).

JnB 2023, 4

Rechtbank Noord-Nederland, 23-12-2022, [ECLI:NL:RBNNE:2022:4894](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Fryslân (het college).

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:3, 6:2, 8:1, 8:3

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 2.9

Regeling natuurbescherming (Rnb) 2.1

BESLUIT. NATUURBESCHERMING. AERIUS CALCULATOR. Met de wijziging van de inhoud van de AERIUS calculator wordt geen rechtsgevolg in het leven geroepen. Het verzoek om de inhoud van de AERIUS Calculator aan te passen is een verzoek om een feitelijke handeling te verrichten. De afwijzing van dit verzoek is geen besluit en hiertegen kan geen beroep worden ingesteld. Een verzoek om een nieuwe versie van de AERIUS Calculator verplicht voor te schrijven, is een verzoek om een algemeen verbindend voorschrift - namelijk de Rnb - te

wijzigen. Het college is echter niet bevoegd om de Rnb te wijzigen, nu het gaat om een ministeriële regeling op grond van de Wnb en de bevoegdheid tot het vaststellen hiervan niet aan hem is opgedragen.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Natuurbescherming" (JnB 2023,14).

JnB 2023, 5

MK ABRS, 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3981](#)

college van burgemeester en wethouders van Oegstgeest.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:69a

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12

Besluit omgevingsrecht (Bor) Bijlage II artikel 4 aanhef en onderdeel 9

RELATIVITEITSVEREISTE. WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. AFWIJKEN BESTEMMINGSPLAN. I.c. wordt geoordeeld dat de normen die Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere hebben ingeroepen, tot bescherming van een goede ruimtelijke ordening strekken. Niet valt in te zien waarom deze normen niet mede strekken tot bescherming van de belangen van Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere.

[...] Bij besluit van [...] heeft het college aan Holland Property Development B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het pand [...].

[...] 2. Holland Property Development B.V. is eigenaar van het pand en heeft een aanvraag ingediend voor een wijziging van het gebruik van het perceel van "maatschappelijk" naar "wonen" en voor een inpandige verbouwing van het pand ten behoeve van de realisatie van 10 sociale huurappartementen.

[...] 10.1. De Afdeling overweegt dat de normen die Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere hebben ingeroepen, strekken tot bescherming van een goede ruimtelijke ordening. Niet valt in te zien waarom deze normen niet mede strekken tot bescherming van de belangen van Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere. Hierbij betreft de Afdeling dat Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere er belang bij hebben dat het pand een maatschappelijke functie houdt vanwege de mogelijkheden om samen te werken en de synergie die daarbij kan ontstaan. Het relativiteitsvereiste staat er niet aan in de weg dat het besluit wegens strijd met een goede ruimtelijke ordening wordt vernietigd. [...]

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Wabo" (JnB 2023, 11).

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2023, 6

Rechtbank Gelderland, 03-01-2023, [ECLI:NL:RBGEL:2023:1](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bronckhorst, verweerder.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 3:2, 3:46

HANDHAVING. DWANGSOM. BEVOEGDHEID. BEWIJSGARING. OVERTREDING

De rechtbank leidt uit artikel 3:2 Awb, in samenhang gelezen met artikel 3:46 Awb, af dat de door het college vastgestelde feiten en omstandigheden op basis waarvan wordt vastgesteld dat er sprake is van een overtreding, op een duidelijke en controleerbare wijze dienen te worden vastgelegd. Dat kan geschieden in een schriftelijke rapportage, maar in bepaalde gevallen ook met foto's of ander bewijsmateriaal. Hoewel in het bestuursrecht een vrije bewijsleer geldt, zal het college, gelet op het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel, moeten aantonen dat door een overtreder een overtreding is gepleegd, voordat het bevoegd is een last onder dwangsom of bestuursdwang op te leggen. De rechtbank oordeelt dat het college i.c. onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt op basis van welke feiten en omstandigheden is vastgesteld dat eiser overtredingen heeft gepleegd.

JnB 2023, 7

Voorzieningenrechter Rechtbank Oost-Brabant, 19-12-2022, [ECLI:NL:RBOBR:2022:5754](#)

college van gedeputeerde staten van de Provincie Noord-Brabant (het college).

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 onder e sub 2

HANDHAVING. WABO-(milieu). DWANGSOM. EVENREDIGHEID. Schorsing bestreden besluit onder voorwaarden: de semi-mobiele puinbreekinstallatie zelf mag blijven staan maar mag niet worden gebruikt en er mag geen nieuw materiaal worden aangevoerd. Het college heeft onvoldoende onderbouwd dat volledige verwijdering van de installatie en het materiaal op dit moment noodzakelijk is in het licht van de omstandigheden van het geval en waarom niet kan worden volstaan met een minder verstrekkende last.

[...] 1.2 Met het bestreden besluit [...] heeft het college aan verzoekster een last onder dwangsom opgelegd.

[...] 4.6 Op dit moment is volgens de voorzieningenrechter geen sprake van een concreet zicht op legalisatie. [...]

4.7 Op dit moment staat er een semi mobiele puinbreekinstallatie. Als verzoekster moet voldoen aan de last onder dwangsom, moet deze installatie worden verwijderd en moet ook het aanwezige materiaal op het terrein worden verwijderd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is het niet noodzakelijk (en daarmee niet zonder meer evenredig) om een zo ver strekkende last onder dwangsom op te leggen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het college onvoldoende heeft onderbouwd dat volledige verwijdering van de installatie en het materiaal op dit moment noodzakelijk is in het licht van de omstandigheden van het geval en waarom niet kan worden volstaan met een minder verstrekkende last.

[...] 4.9 Onder deze omstandigheden ziet de voorzieningenrechter aanleiding om het bestreden besluit te schorsen onder voorwaarden: de semi-mobiele puinbreekinstallatie zelf mag blijven staan maar mag niet worden gebruikt. Het materiaal mag blijven liggen of mag worden afgevoerd maar er mag geen nieuw materiaal worden aangevoerd. Feitelijk wordt hiermee de bestaande situatie als het ware bevroren. Als verzoekster zich niet aan de voorwaarden houdt, dan vervalt de schorsing en geldt de last onder dwangsom. Dat betekent dat verzoekster dan een dwangsom zal verbeuren. De voorzieningenrechter heeft dit eerst aan partijen voorgehouden en die hebben nog het volgende naar voren gebracht.

[...] 4.11 Het college betwijfelt of een beroep op het evenredigheidsbeginsel zo ver kan gaan dat hij niet meer handhavend kan optreden. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de beginselplicht tot handhaving het college niet ontslaat van de verplichting om in iedere zaak goed te kijken naar de omstandigheden van het geval en of handhavend optreden noodzakelijk en evenwichtig is in het licht

van die omstandigheden. In dit geval wordt door een 'bevrozen' van de feitelijke situatie het gestelde doel van het college bereikt: er treden geen milieugevolgen voor de omgeving op zonder dat het college de kans heeft gehad de milieugevolgen eerst te beoordelen. Het is minder evenwichtig om verzoekster te gelasten de puinbreker en het materiaal weg te halen terwijl er een kans is dat verzoekster hiervoor een toereikende omgevingsvergunning krijgt. Om dezelfde reden gaat het te ver om verzoekster zomaar haar gang te laten gaan.

4.12 Hetgeen partijen naar voren hebben gebracht, leidt de voorzieningenrechter dus niet tot een ander oordeel. [...]

JnB 2023, 8

Rechtbank Noord-Holland, 09-12-2022, [ECLI:NL:RBNHO:2022:11064](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Heemskerk (verweerder).

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 5:1, 5:7, 6:3, 6:13, 6:19, 7:12, 7:15, 8:69a, 8:72

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a, b en c

Besluit omgevingsrecht 1, 3

Bouwbesluit 2012 8.3

HANDHAVING. WABO. BEOOGD GEBRUIK. I.c. heeft verweerder geen last strekkende tot het ongedaan maken van overtreding van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo aan derde-partij kunnen opleggen voor zover het gaat om volgens verweerder beoogd gebruik van de bouwwerken dat in strijd is met het bestemmingsplan. De bouwwerken worden op dit moment nog niet gebruikt. Het gaat om het toekomstig gebruik dat van de bouwwerken gaat worden gemaakt. In dat geval kan ten hoogste een last ter voorkoming van een overtreding als bedoeld in artikel 5:7 van de Awb (een preventieve last) worden opgelegd.

[...] Bij besluit van [...] (het primaire besluit I) heeft verweerder het verzoek om handhaving van eisers van [...] deels toegewezen en deels afgewezen.

[...] 7.3 De rechtbank is van oordeel dat verweerder geen last strekkende tot het ongedaan maken van overtreding van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo aan derde-partij heeft kunnen opleggen voor zover het gaat om volgens verweerder beoogd gebruik van de bouwwerken dat in strijd is met het bestemmingsplan. De bouwwerken worden op dit moment nog niet gebruikt. Het gaat om het toekomstig gebruik dat van de bouwwerken gaat worden gemaakt. In dat geval kan naar zijn aard geen last strekkende tot het ongedaan maken van een overtreding worden opgelegd als bedoeld in artikel 5:2, eerste lid en onder b, van de Awb, maar ten hoogste een last ter voorkoming van een overtreding als bedoeld in artikel 5:7 van de Awb (een preventieve last), mits van een dreigende overtreding sprake is en geen sprake is van omstandigheden die nopen tot het afzien van handhavend optreden. De verwijzing door verweerder naar de uitspraak van de Afdeling van 22 augustus 2018 kan hem niet baten. De daarin uitgezette lijn over het toetsen van beoogd gebruik aan een bestemmingsplan is van toepassing op aanvragen om omgevingsvergunningen en niet op handhavingszaken als de onderhavige. Doortrekken van de lijn uit genoemde uitspraak op handhavingszaken zou er immers op neerkomen dat verweerder een last strekkende tot het ongedaan maken van een overtreding zou kunnen opleggen ten aanzien van beoogd gebruik, terwijl dat gebruik op dat moment nog niet plaatsvindt en niet te staken valt. Dat kan naar het oordeel van de rechtbank niet de bedoeling zijn. In het verlengde hiervan is het, anders dan eisers betogen, ook niet mogelijk aan derde-partij een last strekkende tot het ongedaan maken van een overtreding op te leggen vanwege het beoogde gebruik waarmee van haar wordt verlangd dat zij alle bouwwerken verwijdert.

Met het voorgaande is niet gezegd dat het beoogde gebruik van de bouwwerken op grond van het bestemmingsplan is toegestaan, maar alleen dat verweerder tegen het beoogde gebruik is opgetreden met gebruikmaking van een verkeerd soort last.

7.4 Het betoog van eisers slaagt. [...]

JnB 2023, 9

Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Holland, 03-11-2012, [ECLI:NL:RBNHO:2022:10444](#)

burgemeester van de gemeente Velsen (de burgemeester).

Opiumwet 13b

HANDHAVING. OPIUMWET 13b. Verzoeker heeft op dit moment onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij in de woning woont. De burgemeester heeft op basis van de thans voorhanden zijnde informatie naar het oordeel van de voorzieningenrechter dan ook terecht de maatstaf die geldt voor een lokaal gehanteerd. In de bezwaarfase vindt een volledige heroverweging van het besluit plaats. Verzoeker zal alsdan de gelegenheid krijgen om zijn standpunt dat hij wel in de woning woonde alsnog te onderbouwen. De voorzieningenrechter sluit niet uit dat het antwoord op de vraag of sprake is van een woning of lokaal dan wellicht anders komt te liggen, maar de voorzieningenrechter ziet hierin evenwel geen reden om daarom op voorhand tot schorsing van het sluitingsbesluit over te gaan.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2023, 10

MK ABRS, 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3988](#)

college van burgemeester en wethouders van Berkelland.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. BELANGHEBBENDE. ANTENNEMAST.

I.c. wordt geoordeeld dat [partij A] en [partij B] belanghebbende zijn bij de vergunning. Er kan twijfel bestaan over de vraag of bij een veldsterkte van minder dan 1 V/m gezondheidsrisico's kunnen optreden en daarom is twijfel mogelijk over de vraag of de gevolgen voor, in dit geval, [partij A] en [partij B] van enige betekenis zijn. Verwijzing naar ABRS 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3936](#). Zij moeten echter het voordeel van de twijfel krijgen. Verwijzing naar ABRS 10-03-2021 [ECLI:NL:RVS:2021:499](#).

GEZONDHEIDSRISICO'S. Op basis van de wetenschappelijke artikelen en rapporten die [partij A], [partij B] en [partij C] naar voren hebben gebracht, is het niet aannemelijk dat de gezondheidsrisico's op een afstand van een antennemast vergelijkbaar met de afstand tot hun woningen zodanig groot zijn dat het college i.c. voor het gebruik en de plaatsing van de antennemast geen vergunning had mogen verlenen.

[...] Bij besluit van [...] heeft het college aan KPN een omgevingsvergunning verleend voor onder meer de bouw van een antennemast en het gebruik van gronden in strijd met het bestemmingsplan [...].

[...] 3.3. De Afdeling acht het aannemelijk dat als feitelijk gevolg van het gebruik van de antennemast bij de woning van [partij A] en [partij B] elektromagnetische velden kunnen optreden. Het is vervolgens de vraag of die velden gevolgen van enige betekenis opleveren. Zoals de Afdeling bij uitspraak van heden ([ECLI:NL:RVS:2022:3936](#), r.o. 3.3) heeft overwogen, kan er twijfel bestaan over de vraag of bij een veldsterkte van minder dan 1 V/m gezondheidsrisico's kunnen optreden en is daarom twijfel mogelijk over de vraag of de gevolgen voor, in dit geval, [partij A] en [partij B] van enige betekenis zijn. Zij moeten naar het oordeel van Afdeling echter het voordeel van de twijfel krijgen. Zie ter vergelijking de uitspraak van de Afdeling van 10 maart 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:499](#), r.o. 5.4. De Afdeling acht daarbij van belang dat de Commissie in het rapport "5G en gezondheid" stelt dat er nog te weinig bekend is over de blootstelling aan 5G-frequenties, zodat nog geen antwoord kan worden gegeven op de vraag of blootstelling daaraan daadwerkelijk gezondheidsrisico's oplevert en dat het voor geen van de onderzochte ziekten of aandoeningen waarschijnlijk of aangetoond is, maar dat ook niet is uitgesloten dat 5G-frequenties de potentie hebben om gezondheid te schaden. De Afdeling gaat er daarom vanuit dat zij wel gevolgen van enige betekenis van (het gebruik van) de antennemast kunnen ondervinden. [partij A] en [partij B] hadden daarom als belanghebbenden moeten worden aangemerkt en het college had hun bezwaar inhoudelijk moeten behandelen. Het college heeft hun bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Dit betekent dat de rechtbank het beroep van [partij A] en [partij B] terecht gegrond heeft verklaard.

[...] 8.4. Het door [partij A] en [partij B] overgelegde stuk "Doodziek van je mobieltje?" gaat over elektronische hypersensitiviteit, de toename van het aantal zendmasten, de uitrol van 5G en de volgens de geïnterviewde noodzakelijkheid van een nieuwe norm ter bescherming van de gezondheid tegen elektromagnetische velden. Het artikel van Eger en Jahn laat, naar aanleiding van een gezondheidsenquête onder de inwoners van de stad Selbitz uit 2009, zien dat een relatie mogelijk is tussen lage veldsterkten en verschillende gezondheidsklachten op afstanden van 100 m tot 400 m van een antennemast. In het artikel wordt kritiek geuit op de blootstellingslimieten en wordt gesteld dat nader onderzoek nodig is. Voormelde artikelen bekritisieren de blootstellingslimieten, maar zoals onder 8.2 is overwogen, is een beoordeling van de hoogte van die limieten in deze procedure niet van belang. Verder staat in de artikelen dat gezondheidseffecten vanwege elektromagnetische velden ook bij een lagere veldsterkte kunnen optreden, maar uit de artikelen blijkt niet dat die effecten bij afstanden als die tussen de zendmast en de woningen van [partij A] en [partij B] en [partij C] zodanig zullen zijn dat het college om die reden de gevraagde omgevingsvergunning niet mocht verlenen. Ook de overige door [partij A] en [partij B] overgelegde stukken, waaronder een door hen opgesteld overzicht van onderzoeken naar de gezondheidseffecten van zendmasten, leiden om diezelfde reden niet tot het door [partij A] en [partij B] en [partij C] gewenste oordeel. De gezondheidseffecten ter plaatse van hun woningen zijn met die stukken onvoldoende aannemelijk geworden. Gelet hierop is evenmin gebleken dat de verleende omgevingsvergunning in strijd is met het voorzorgsbeginsel uit artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Op basis van de vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (bijvoorbeeld EHRM, Fadeyeva tegen Rusland, arrest van 9 juni 2005, nr. 55723/00; [www.echr.coe.int.](#)) dient voor een geslaagd beroep op artikel 8 EVRM namelijk sprake te zijn van

een situatie waarin klagers direct worden geraakt in hun privéleven/huisrecht en moeten de negatieve effecten voldoende ernstig zijn. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 9 oktober 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:1455](#), r.o. 4.1. Naar het oordeel van de Afdeling is dit in deze zaak op basis van de nu beschikbare feiten en omstandigheden niet het geval. [...]

Zie in dit verband ook de uitspraak van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RVS:2022:3936](#).

Van deze uitspraak is ook een samenvatting opgenomen onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB 2023, 1).

JnB 2023, 11

MK ABRS, 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3981](#)

college van burgemeester en wethouders van Oegstgeest.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:69a

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12

Besluit omgevingsrecht (Bor) Bijlage II artikel 4 aanhef en onderdeel 9

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. AFWIJKEN BESTEMMINGSPLAN.

RELATIVITEITSVEREISTE. I.c. wordt geoordeeld dat de normen die Stichting Dorpscentrum

Oegstgeest en andere hebben ingeroepen, tot bescherming van een goede ruimtelijke

ordering strekken. Niet valt in te zien waarom deze normen niet mede strekken tot

bescherming van de belangen van Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere.

GELUIDHINDER. I.c. heeft het college niet deugdelijk gemotiveerd dat de geluidbelasting bij

de nieuwe appartementen als gevolg van het dorpscentrum vanuit een oogpunt van

ruimtelijke ordening aanvaardbaar zal zijn.

[...] Bij besluit van [...] heeft het college aan Holland Property Development B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het pand [...].

[...] 2. Holland Property Development B.V. is eigenaar van het pand en heeft een aanvraag ingediend voor een wijziging van het gebruik van het perceel van "maatschappelijk" naar "wonen" en voor een inpandige verbouwing van het pand ten behoeve van de realisatie van 10 sociale huurappartementen.

[...] 10.1. De Afdeling overweegt dat de normen die Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere hebben ingeroepen, strekken tot bescherming van een goede ruimtelijke ordening. Niet valt in te zien waarom deze normen niet mede strekken tot bescherming van de belangen van Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere. Hierbij betreft de Afdeling dat Stichting Dorpscentrum Oegstgeest en andere er belang bij hebben dat het pand een maatschappelijke functie houdt vanwege de mogelijkheden om samen te werken en de synergie die daarbij kan ontstaan. Het relativiteitsvereiste staat er niet aan in de weg dat het besluit wegens strijd met een goede ruimtelijke ordening wordt vernietigd. [...]

[...] 12.3. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat het college niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de geluidbelasting bij de nieuwe appartementen als gevolg van het dorpscentrum vanuit een oogpunt van ruimtelijke ordening aanvaardbaar zal zijn. De Afdeling neemt daarbij in aanmerking dat het college is uitgegaan van de feitelijke situatie ter plaatse van het dorpscentrum en niet van de maximale planologische mogelijkheden ter plaatse. Daarbij heeft het college ten onrechte als uitgangspunt genomen dat in de muziekschool niet permanent en uitsluitend onversterkte muziek wordt uitgevoerd, nu permanent gebruik van de muziekschool en het uitvoeren van versterkte muziek

in het bestemmingsplan niet zijn uitgesloten en ook feitelijk mogelijk zijn. Ook heeft het college ten onrechte de situering van de muziekschool in het dorpscentrum zelf in zijn afweging betrokken. De richtafstanden volgens de VNG-handreiking gelden immers tussen enerzijds de grens van de bestemming die milieubelastende functies toelaat, in dit geval het dorpscentrum, en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunningvrij bouwen mogelijk is. [...]

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Algemeen bestuursrecht” (JnB 2023, 5).

JnB 2023, 12

MK Rechtbank Gelderland, 09-12-2022, [ECLI:NL:RBGEL:2022:7329](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Maasdriel (het college).

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.33 lid 2

Invoeringswet Wabo 1.2, 1.2a

Wet milieubeheer 8.18, 20.8, 6.1

WABO(-milieu). INTREKKING. Weigering intrekking milieuvergunning. Uit de tekst van artikel 2.33, tweede lid, onder a, van de Wabo waarin wordt verwezen naar gebruikmaking van de vergunning, volgt dat de bevoegdheid tot intrekking van de milieuvergunning pas ontstaat nadat de met de milieuvergunning samenhangende bouwvergunning onherroepelijk is geworden. Omdat i.c. de bouwvergunning niet onherroepelijk is, bestond ten tijde van het bestreden besluit nog geen bevoegdheid tot intrekking van de milieuvergunning.

[...] In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eisers tegen de afwijzing van de aanvraag van eisers om intrekking van de aan vergunninghouder verleende milieuvergunning.

[...] 8.2. De rechtbank begrijpt de jurisprudentie van de Afdeling met betrekking tot artikel 2.33, tweede lid, van de Wabo zo dat de bevoegdheid tot intrekking van de omgevingsvergunning pas ontstaat nadat 6 maanden c.q. 3 jaar zijn verstreken nadat de betreffende omgevingsvergunning onherroepelijk is worden.² Als er beroep tegen de omgevingsvergunning is ingesteld ligt het voor de hand dat vergunninghouder geen risico loopt op intrekking van zijn vergunning omdat hij deze procedure afwacht en niet op eigen risico al start met activiteiten. Pas wanneer hij na afronding van de beroepsprocedures na het verstrijken van bovengenoemde periodes geen handelingen verricht met gebruikmaking van zijn vergunning loopt hij risico op intrekking.

Daarnaast stelt de rechtbank vast dat in dit geval, anders dan vergunninghouder heeft aangegeven, geen sprake is van gefaseerde vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.5 van de Wabo, maar van een deelvergunning.

8.3. De vervolgvraag is of bij intrekking van een deelvergunning moet worden uitgegaan van het onherroepelijk worden van het eerste deel van de omgevingsvergunning (de milieuvergunning) of van het onherroepelijk worden van het tweede deel van de omgevingsvergunning (de bouwvergunning).

De rechtbank is van oordeel dat uit de tekst van artikel 2.33, tweede lid, onder a, waarin wordt verwezen naar gebruikmaking van de vergunning, volgt dat de bevoegdheid tot intrekking van de milieuvergunning pas ontstaat nadat de met de milieuvergunning samenhangende bouwvergunning onherroepelijk is geworden. Vergunninghouder zal de geitenhouderij immers enkel kunnen realiseren, en daarmee handelingen verrichten ter gebruikmaking van zijn milieuvergunning, met gebruikmaking van de bouwvergunning.

Een andere uitleg zou ook betekenen dat in een geval als deze, waar eiser 2 beroep heeft ingesteld tegen de bouwvergunning voor de geitenhouderij, tegelijk met deze beroepsprocedure tegen de bouwvergunning ook al kan worden geprocedeerd over de intrekking van de aan de bouwvergunning voorafgaande milieuvergunning. Dit acht de rechtbank ongewenst.

Tegen de van rechtswege verleende bouwvergunning is door eiser 2 een bezwaarschrift ingediend. Daardoor is de bouwvergunning pas in werking getreden op 17 februari 2021. Omdat eiser vervolgens bij de rechtbank beroep heeft ingesteld en er nog geen uitspraak is gedaan op dit beroep, is de bouwvergunning nog steeds niet onherroepelijk. Omdat de bouwvergunning niet onherroepelijk is, bestond ten tijde van het bestreden besluit nog geen bevoegdheid tot intrekking van de milieuvergunning. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Planschade

JnB 2023, 13

MK ABRS, 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3968](#)

college van burgemeester en wethouders van Oss.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2, 1:3, 7:2, 7:3, 8:1, 8:115

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 6.1, 6.4.a

PLANSCHADE. BELANGHEBBENDE. Uit de tekst en geschiedenis van de totstandkoming van artikel 6.4a, tweede lid, van de Wro valt niet af te leiden dat de verzoeker die een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid heeft gesloten, slechts belanghebbende in de zin van deze bepaling is bij een besluit tot toekenning van een tegemoetkoming in planschade. Dat het college niet heeft besloten tot het toekennen van een tegemoetkoming in planschade, maar slechts heeft bepaald dat het besluit van 5 december 2019 wordt herroepen en de aanvraag van 9 september 2019 alsnog in behandeling wordt genomen, betekent dus niet dat [appellant] geen belanghebbende bij het besluit van 8 september 2020 is. De rechtbank heeft het beroep ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Indien een verzoeker gemotiveerd stelt dat hij zelf schade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wro lijdt of zal lijden en dat hij zelf aanspraak maakt op tegemoetkoming hierin, is die stelling in beginsel voldoende voor het oordeel dat die verzoeker belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, derde lid, van de Awb is. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden om hiervan in dit geval af te wijken.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB 2023, 2).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

Jnb 2023, 14

Rechtbank Noord-Nederland, 23-12-2022, [ECLI:NL:RBNNE:2022:4894](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Fryslân (het college).

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:3, 6:2, 8:1, 8:3

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 2.9

Regeling natuurbescherming (Rnb) 2.1

NATUURBESCHERMING. AERIUS CALCULATOR. BESLUIT. Met de wijziging van de inhoud van de AERIUS calculator wordt geen rechtsgevolg in het leven geroepen. Het verzoek om de inhoud van de AERIUS Calculator aan te passen is een verzoek om een feitelijke handeling te verrichten. De afwijzing van dit verzoek is geen besluit en hiertegen kan geen beroep worden ingesteld. Een verzoek om een nieuwe versie van de AERIUS Calculator verplicht voor te schrijven, is een verzoek om een algemeen verbindend voorschrift - namelijk de Rnb - te wijzigen. Het college is echter niet bevoegd om de Rnb te wijzigen, nu het gaat om een ministeriële regeling op grond van de Wnb en de bevoegdheid tot het vaststellen hiervan niet aan hem is opgedragen.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB 2023, 4).

JnB 2023, 15

Voorzieningenrechter rechtbank Oost-Brabant, 21-12-2022, [ECLI:NL:RBOBR:2022:5753](#)

college van Gedeputeerde Staten van Noord Brabant (het college).

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.3

NATUURBESCHERMING. SOORTENBESCHERMING. Ontheffing voor het verjagen van een roekenkolonie en het verplaatsen van roekennesten. De voorzieningenrechter schorst het bestreden besluit tot en met zes weken na de beslissing op bezwaar. Het verplaatsen van de roekennesten voor het broedseizoen is daarmee niet mogelijk in 2023. Dit kan vervelend zijn voor de bewoners aan de Schoolstraat. De voorwaarden in artikel 3.3 vierde lid van de Wnb zijn echter geschreven om beschermde diersoorten zoals roeken te beschermen. Daar kan niet lichtvaardig mee worden omgegaan, anders komt er van daadwerkelijke bescherming niets terecht. De enkele stelling dat bewoners er last van hebben is dus onvoldoende. De voorzieningenrechter neemt verder geen enkel risico op een verdere verslechtering van de staat van instandhouding, zeker nu het zo snel zo slecht gaat met de roeken in Laarbeek.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2023, 16

MK CRvB, 22-12-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2780](#)

staatssecretaris van Defensie.

Algemeen militair ambtenarenreglement (AMAR) 28c lid 3

Wet wapens en munitie (Wwm)

MILITAIR AMBTENARENRECHT. AMBTSBERICHT. Het gevolg van het feit dat een ambtsbericht gedurende een periode van vier jaar kan worden meegewogen bij het nemen van eventuele rechtspositionele besluiten is niet onevenredig.

4.4. Appellante wordt niet verweten dat zij in strijd heeft gehandeld met de Wwm, maar dat zij heeft meegewerkt aan een constructie waardoor haar minderjarige neef in het bezit is gekomen van een gasdrukpistool en het wapen heeft gebruikt. Voor het vastleggen van gedragingen in een ambtsbericht is niet vereist dat een strafrechtelijke norm is overtreden. [...]

4.5. Verder heeft appellante aangevoerd dat het gevolg van het feit dat een ambtsbericht gedurende een periode van vier jaar kan worden meegewogen bij het nemen van eventuele rechtspositionele besluiten, onevenredig is. De staatssecretaris had kunnen volstaan met een indringend gesprek met appellante, dan wel met een ambtsbericht van kortere duur. Dit betoog slaagt evenmin.

4.6. De staatssecretaris heeft toegelicht dat het belang bij het ambtsbericht ligt in een betrouwbare en integere organisatie, waarin appellante als onderofficier en opleidingsontwikkelaar een voorbeeldfunctie had. Dit is een zwaarwegend belang, dat reeds om die reden zwaarder weegt dan het belang van appellante. Daar komt bij dat appellante een lange staat van dienst heeft en dus beter had moeten weten. Een dergelijk wapen geven aan haar ex-zwager, als cadeau voor haar minderjarige neef, zij het onder de voorwaarde dat die minderjarige het niet mag gebruiken zonder toezicht van zijn vader, is nu eenmaal niet zonder risico, dat zich hier ook heeft verwezenlijkt. Dat appellante vooraf onderzoek heeft verricht of het was toegestaan om een gasdrukpistool aan haar zwager te geven en dat haar intenties goed waren, zoals appellante heeft aangevoerd, weegt niet op tegen de zwaarwegende belangen van de staatssecretaris. Wat appellante naar voren heeft gebracht, leidt dan ook niet tot de conclusie dat de staatssecretaris met een gesprek of met een kortere looptijd van het ambtsbericht had moeten volstaan.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2023, 17

MK CRvB, 23-12-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2658](#)

Raad van bestuur van het Uuwv.

Ziektewet (ZW) 19

ILO-conventie 1211 6

ZIEKTEWET. EZWB. GEWIJZIGD BEOORDELINGSKADER. De Raad komt terug van zijn eerdere rechtspraak dat geschiktheid voor één van de eerder bij de EZWb geselecteerde (deel)functies voldoende is om een weigering van ziekingeld op grond van artikel 19 ZW te kunnen dragen.

Raad: [...] *Samenvatting*

1. Deze uitspraak heeft betrekking op de voorwaarden waaraan een verzekerde moet voldoen om (opnieuw) aanspraak te kunnen maken op ziekingeld als zijn ziekingeld na een Eerstejaars Ziektewet-beoordeling (EZWb), na 52 weken is geëindigd, hij niet in enig werk heeft hervat en hij zich vervolgens weer ziek meldt. De Raad komt terug van zijn eerdere rechtspraak dat geschiktheid voor één van de eerder bij de EZWb geselecteerde (deel)functies voldoende is om een weigering van ziekingeld op grond van artikel 19 van de Ziektewet (ZW) te kunnen dragen. Aanleiding hiervoor is dat deze maatstaf afbreuk doet aan het nuttig effect van artikel 6 van ILO-conventie 1211, die betrekking heeft op arbeidsongevallen en beroepsziekten. De Raad acht het onwenselijk dat bij de toepassing van artikel 19 van de ZW een verschillend toetsingskader zal gaan gelden, al naar gelang

de ongeschiktheid wel of niet het gevolg is van een arbeidsongeval of beroepsziekte. De Raad zal daarom in alle gevallen hetzelfde toetsingskader hanteren. Dit toetsingskader is opgenomen onder 4.12. [...]

Nieuw beoordelingskader, ook voor gevallen waarop de conventie niet van toepassing is

4.11. De Raad acht het onwenselijk dat bij de toepassing van artikel 19 van de ZW een verschillend toetsingskader zal gaan gelden, al naar gelang de ongeschiktheid het gevolg is van een arbeidsongeval of beroepsziekte of niet. De ZW kent een dergelijk onderscheidend criterium immers niet. Daarnaast zal de vaststelling of de ongeschiktheid het gevolg is van een arbeidsongeval of beroepsziekte in veel gevallen problematisch zijn en zowel bij het Uvw als bij verzekerden tot rechtsonzekerheid leiden. Om die reden zal de Raad de maatstaf, zoals die tot heden in zijn rechtspraak is neergelegd, ook buiten de door de conventie bestreken gevallen vanaf heden niet langer hanteren.

4.12. Voor de alsdan aan te leggen maatstaf zal de Raad vanaf heden de volgende uitgangspunten hanteren.

4.12.1. Onder "zijn arbeid" als bedoeld in artikel 19 van de ZW wordt verstaan de laatstelijk voor de ziekmelding feitelijk verrichte arbeid. Deze regel lijdt uitzondering, wanneer de verzekerde – nadat het ziekgeld na een arbeidsongeschiktheidsbeoordeling als bedoeld in artikel 19aa, eerste lid en onder b, na 52 weken is geëindigd – niet in enig werk heeft hervat en zich vervolgens weer ziek meldt. Ziekgeld kan in zo'n geval worden geweigerd wanneer is voldaan aan de volgende twee, cumulatieve, voorwaarden:

1. van de oorspronkelijk bij de EZWb geselecteerde functies, met inbegrip van de functies die als reservefuncties aan de betrokkene zijn voorgehouden, zijn op de datum in geding ten minste drie functies met elk ten minste drie arbeidsplaatsen voor de verzekerde geschikt gebleven, én
2. op basis van die functies – gelet op de loonwaarde die die functies ten tijde van de EZWb vertegenwoordigden, afgezet tegen het bij de EZWb geldende maatmaninkomen – is nog steeds sprake van een arbeidsgeschiktheid van ten minste 65%. Daarbij is niet van belang of de oorspronkelijke functies ten tijde van de latere ziekmelding nog in het CBBS aanwezig zijn. Evenmin is van belang of die functies ten tijde van de nieuwe ziekmelding op onderdelen qua belasting en/of beloning inmiddels zijn gewijzigd. Op deze laatste twee punten verandert de rechtspraak dus niet.² Ter voorkoming van misverstanden en in reactie op wat ter zitting door het Uvw is gesteld wordt benadrukt dat de eerste voorwaarde impliceert dat het zogenoemde bijhouden van functies niet mogelijk is, ook niet waar het gaat om functies binnen dezelfde SBC-codes.

4.12.2. Voor wat betreft de door het Uvw te verrichten beoordeling geldt daarbij het volgende.

4.12.3. Stelt de verzekeringsarts naar aanleiding van een nieuwe ziekmelding vast dat de medische beperkingen van een betrokkene sinds de eerdere EZWb niet zijn toegenomen, dan is daarmee gegeven dat de bij de EZWb geselecteerde functies in medisch en arbeidskundig opzicht ook op de datum in geding voor betrokkene geschikt zijn. Deze vaststelling is dan voldoende om een weigering van ziekgeld op grond van artikel 19 van de ZW te kunnen dragen.

4.12.4. Stelt de verzekeringsarts in het kader van de nieuwe ziekmelding vast dat de medische beperkingen van de betrokkene ten opzichte van de EZWb op een of meer punten van de FML zijn toegenomen, dan dient te worden beoordeeld in hoeverre dit consequenties heeft voor de geschiktheid van de oorspronkelijk bij de EZWb geselecteerde functies. De beoordeling van de geschiktheid voor de oorspronkelijke functies kan in eerste instantie beperkt blijven tot de medische geschiktheid voor die functies. Indien en voor zover de door een betrokkene aangevoerde bezwaar- of beroepsgronden daartoe aanleiding geven zal het Uvw in een voorkomend geval ook moeten

beoordelen en motiveren dat de functies op de datum in geding ook in arbeidskundig opzicht geschikt zijn voor de betrokkene. Het gaat er dan om of betrokkene op de datum in geding voldoet aan de opleidings- of ervaringseisen van de functie zoals die ten tijde van de EZWb in het CBBS waren opgenomen.

4.12.5. Indien een of meer van de bij de EZWb geselecteerde functies volgens de verzekeringsarts in verband met de toegenomen beperkingen van een betrokkene niet langer geschikt blijken, zal het Uvw moeten beoordelen of er van de oorspronkelijk geselecteerde functies ten minste drie geschikte functies met ieder ten minste drie arbeidsplaatsen resteren. Is dit niet het geval, dan is de betrokkene daarmee ongeschikt te achten voor zijn arbeid, als bedoeld in artikel 19 van de ZW. Resteren er ten minste drie functies met ieder ten minste drie arbeidsplaatsen, dan zal het Uvw de (mediane) loonwaarde, welke ten tijde van de EZWb aan die functies verbonden was, moeten vergelijken met het destijds geldende maatmaninkomen. Indien die vergelijking uitwijst dat onveranderd sprake is van een arbeidsgeschiktheid van ten minste 65%, dan is de betrokkene niet ongeschikt voor zijn arbeid, als bedoeld in artikel 19 van de ZW.

Toepassing van het bovenstaande op de ziekmelding per 12 september 2016

4.13

Vast staat dat de medische beperkingen van betrokkene per 12 september 2016 zijn toegenomen ten opzicht van de EZWb. Het Uvw heeft vastgesteld dat met de actuele beperkingen van betrokkene van de oorspronkelijke functies nog slechts één (deel)functie geschikt is te achten. Dit betekent dat appellant op 12 september 2016 ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid, als bedoeld in artikel 19 van de ZW.

Zie voorts de uitspraak van de Raad van 23 december 2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2672](#).

Bij deze uitspraken heeft de Raad een nieuwsbericht ("[Gewijzigd beoordelingskader bij nieuwe ziekmelding na Eerstejaars Ziektewet-beoordeling](#)") uitgebracht.

JnB 2023, 18

MK CRvB, 21-12-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2764](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet WIA

Toeslagenwet (TW) 2 lid 7

WIA. INTREKKING EN TERUGVORDERING TOESLAG. ZELFSTANDIGE WOONRUIMTE.

WONINGDELER. Er is i.c. geen sprake van een zelfstandige woonruimte van de dochter en dat appellant zijn hoofdverblijf heeft in dezelfde woning als zijn dochter met haar kinderen. Het Uvw heeft appellant dan ook terecht aangemerkt als woningdeler in de zin artikel 2, zevende lid, van de TW. Door niet te melden dat zijn dochter bij hem in huis kwam wonen, heeft appellant de op hem rustende inlichtingenverplichting geschonden en heeft hij teveel toeslag ontvangen. Op grond van artikel 20, eerste lid, van de TW is het Uvw verplicht de onverschuldigd betaalde toeslag van appellant terug te vorderen. Het Uvw heeft aangetoond dat appellant de inlichtingenverplichting geschonden. Van deze schending kan appellant ook een verwijt worden gemaakt. Het Uvw was daarom verplicht appellant een boete op te leggen. De opgelegde boete van € 3.476,64 is evenredig. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2023, 19

MK CRvB, 20-12-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2792](#)

college van burgemeester en wethouders van Enschede.

EVRM 8 lid 2

Participatiewet (PW) 53a

BIJSTAND. ONRECHTMATIG VERKREGEN BEWIJS. INDRUISREGEL. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het buiten medeweten van betrokkene rechtstreeks bij de bank opvragen van bankafschriften over een lange periode in de gegeven omstandigheden in strijd is met het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel. Daarmee is sprake van een niet-gerechtvaardigde inbreuk op het recht op respect voor het privéleven van betrokkene en moeten de uit de bankafschriften verkregen gegevens worden aangemerkt als onrechtmatig verkregen bewijs.

Het betoog van het college dat de bij de bank opgevraagde bankafschriften wel gebruikt mogen worden voor de besluitvorming, omdat het college deze alsnog bij de bank had kunnen opvragen als betrokkene zou hebben geweigerd de bankafschriften te verstrekken, kan niet worden gevolgd. Het college ontnemt daarmee namelijk alle kracht aan de bescherming van 8 het EVRM door de bevindingen uit de onrechtmatig verkregen bankafschriften ten grondslag te leggen aan de besluitvorming. Dit druist zozeer in tegen wat van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat dit onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht.

JnB 2023, 20

MK CRvB, 13-12-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2793](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 3:4, 4:5

Participatiewet (PW)

BIJSTAND. BUITENBEHANDELINGSTELLING. De Raad komt terug van het uitgangspunt dat aard en inhoud van het besluit dat strekt tot buitenbehandelingstelling van een aanvraag meebrengen dat in beginsel geen betekenis toekomt aan gegevens of bescheiden die na het nemen van het oorspronkelijke besluit alsnog zijn verstrekt. Bij een belangenafweging moeten in beginsel alle rechtstreeks bij een besluit betrokken belangen worden afgewogen.

Raad: [...] 4.12.3. Volgens tot nu toe geldende vaste rechtspraak (uitspraak van 8 september 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:3037](#)) stelt de Raad bij de beoordeling van de vraag of het bestuursorgaan gebruik heeft mogen maken van de bevoegdheid om de buitenbehandelingstelling in bezwaar te handhaven, als uitgangspunt voorop dat aard en inhoud van het besluit dat strekt tot buitenbehandelingstelling van een aanvraag meebrengen dat in beginsel geen betekenis toekomt aan gegevens of bescheiden die na het nemen van het oorspronkelijke besluit alsnog zijn verstrekt. 4.12.4. Van dit uitgangspunt komt de Raad in zaken waar het gaat om de buitenbehandelingstelling van een bijstandsaanvraag nu terug. Bij een belangenafweging moeten in beginsel alle rechtstreeks bij een besluit betrokken belangen worden afgewogen. Dat volgt ook uit artikel 3:4, eerste lid van de Awb. Uit de aard van de bevoegdheid tot handhaving van de buitenbehandelingstelling van een

aanvraag om bijstand vloeit voor zo een belangenafweging geen beperking voort. Daarbij is het volgende van betekenis.

4.12.5. [...] Indien op basis van de alsnog overgelegde gegevens komt vast te staan dat de aanvrager ook al recht op bijstand had met ingang van de datum van de aanvraag die buiten behandeling is gesteld, heeft de aanvrager dus een zwaarwegend belang bij het alsnog in behandeling nemen van die aanvraag. Immers, hij kan dan over die periode geen bijstand meer krijgen, terwijl hij wel in bijstandbehoevende omstandigheden verkeerde. Daarbij is mede van betekenis dat de bijstand het karakter heeft van een laatste vangnet. Verder zijn bij een besluit tot buitenbehandelingstelling van een bijstandsaanvraag geen belangen van derden betrokken. Dat betekent dat het college tegenover het zwaarwegende belang van de aanvrager een eigen belang bij handhaving van de buitenbehandelingstelling moet stellen om tot een evenwichtige belangenafweging te komen. Zie de uitspraak van 11 oktober 2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2207](#), rechtsoverweging 4.4 en volgende. In algemene zin kan daartegenover aan de zijde van de bijstandverlenende instantie bijvoorbeeld een belang bestaan om de buitenbehandelingstelling in bezwaar te handhaven, gezien de bestuurslast die gepaard kan gaan met het nemen van een inhoudelijke beslissing.

4.12.6. Uit de gedingstukken en uit wat het college ter zitting heeft meegedeeld is af te leiden dat het college geen belang meer heeft bij handhaving van de buitenbehandelingstelling van aanvraag 2. Het mogelijke in 4.12.5 bedoelde algemene belang was in dit geval niet meer aanwezig. Immers, de stukken die beschikbaar waren toen bestreden besluit 2 werd genomen waren op dat moment namelijk al beoordeeld in het kader van aanvraag 3. Het college heeft laten weten dat de beoordeling van de bijstandbehoevendheid van appellant in het kader van aanvraag 3 niet anders was dan die in het kader van aanvraag 2 zou zijn geweest. Op basis van die stukken had appellant dus recht op bijstand met ingang van de datum van aanvraag 2. Het college heeft desgevraagd geen andere belangen kunnen benoemen die met de handhaving van de buitenbehandelingstelling gediend waren.

4.12.7. Hieruit volgt dat het college bij afweging van alle betrokken belangen in bezwaar de buitenbehandelingstelling van aanvraag 2 redelijkerwijs niet heeft kunnen handhaven.

4.13. De rechtbank heeft wat in 4.12 tot en met 4.12.7 is overwogen niet onderkend. De aangevallen uitspraak dient daarom te worden vernietigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Wegenverkeerswet

JnB 2023, 21

MK Rechtbank Noord-Nederland, 30-12-2022, [ECLI:NL:RBNHO:2022:11739](#)

college van burgemeester en wethouders van o.m. de gemeente Zandvoort.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2, 3:4

Wegenverkeerswet 1994 2

WEGENVERKEERSWET 1994. VERKEERSBESLUITEN. BELANGHEBBENDE.

Verkeersmaatregelen ten behoeve van de Formula 1 Dutch Grand Prix. I.c. wordt geoordeeld

dat eiseres belanghebbende is bij alle verkeersbesluiten, nu door de samenhang van de verkeersbesluiten niet is uitgesloten dat ook de verder weg getroffen maatregelen effect hebben gesorteerd op de bereikbaarheid van haar strandpaviljoen.

TOETSINGSKADER. EVENREDIGHEID. SCHADEVERGOEDING. De verweerders hebben afdoende gemotiveerd dat niet aannemelijk is, dat sprake is van zodanig ernstige schade voor eiseres als gevolg van de verkeersbesluiten, dat deze besluiten niet genomen hadden mogen worden zonder daarin een compensatieregeling op te nemen. Hierbij betreft de rechtbank dat, zoals de colleges hebben aangegeven, voor eiseres de mogelijkheid bestaat zich tot hen te wenden met een verzoek om nadeelcompensatie in het geval zich na realisatie van de maatregelen die op grond van de verkeersbesluiten zijn getroffen, daadwerkelijk schade als gevolg daarvan mocht blijken.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB 2023, 3).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB 2023, 22

MK ABRS, 28-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3973](#)

Centrale Commissie Dierproeven CCD.

Dierproevenrichtlijn 43

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 10

Wet op de dierproeven (Wod) 10a1, 10a2

Dierproevenregeling 2014 4, 43

WOB. BIJZONDERE OPENBAARMAKINGSREGELING. Artikel 43 van de Dierproevenrichtlijn is op juiste wijze geïmplementeerd in artikel 10a1, zevende lid, van de Wod en artikel 4 van de Dierproevenregeling 2014. Geen van deze bepalingen kan worden aangemerkt als een bijzondere openbaarmakingsregeling die uitputtend van aard is, omdat zij alleen de openbaarmaking van de NTS [Red: niet technische samenvatting] regelen. De Wob is dus van toepassing naast deze bepalingen. Toepassing van de Wob mag er echter niet toe leiden dat het nuttig effect van artikel 43 van de Dierproevenrichtlijn verloren gaat. Dit betekent dat er op grond van de Wob geen informatie openbaar mag worden gemaakt die de anonimiteit van de NTS opheft. Als een Wob-verzoek, zoals in dit geval, betrekking heeft op één met naam genoemde vergunninghouder, mogen er geen documenten over dierproeven uit een projectvergunningdossier openbaar worden gemaakt. Op basis van die informatie kan de bij die dierproeven behorende NTS namelijk worden achterhaald en gaat de anonimiteit daarvan verloren. Uit de achtergrond van artikel 43 van de Dierproevenrichtlijn volgt dat die anonimiteit dient ter waarborging van de veiligheid van de vergunninghouder, zijn personeel en zijn eigendommen. De weigeringsgronden zoals neergelegd in artikel 10, tweede lid, onder e en g, en zevende lid, van de Wob kunnen daarom richtlijnconform worden uitgelegd. Dit betekent dat de CCD de gevraagde informatie terecht heeft geweigerd met toepassing van die weigeringsgronden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet schadefonds geweldsmisdrijven

JnB 2023, 23

Rechtbank Midden-Nederland, 26-07-2022, [ECLI:NL:RBMNE:2022:3086](#)

Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven (verweerder).

Wet schadefonds geweldsmisdrijven

WET SCHADEFONDS GEWELDSMISDRIJVEN. VERREKENING. Verrekening van bedrag dat is toegekend uit het Schadefonds Geweldsmisdrijven. I.c. mocht verweerder een bedrag van € 500,- verrekenen met de eerder aan eiser verstrekte toekenning van € 1.000,-. Het uitgangspunt, zoals volgt uit de wet en het beleid van verweerder, is dat verweerder over kan gaan tot verrekening als de dader de immateriële schade vergoedt. Verweerder had in het specifieke geval van eiser niet moeten afwijken van het uitgangspunt van verrekening.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2023, 24

Voorzieningenrechter ABRS, 29-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:4004](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2003/86 van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging

Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

MACHTIGING TOT VOORLOPIG VERBLIJF (MVV). NAREISMAATREGEL.

BELANGENAFWEGING. Verzoek om voorlopige voorziening tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, van 23-12-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:14097](#). Gelet op de belangen die de staatssecretaris en de vreemdelingen naar voren hebben gebracht, treft de voorzieningenrechter geen voorlopige voorziening. De uitspraak van de rechtbank strekt er niet toe dat de staatssecretaris een machtiging tot voorlopig verblijf moet verlenen. De aanvraag daarvoor heeft de staatssecretaris immers al ingewilligd. De voorzieningenrechter vindt verder van belang dat uitvoering van de uitspraak van de staatssecretaris geen onevenredige inspanning vergt. De staatssecretaris hoeft de vreemdelingen volgens de uitspraak immers alleen in de gelegenheid te stellen eerder dan 18 april 2023 hun mvv-sticker af te halen. Het belang van de vreemdelingen bij een spoedige afgifte van de mvv-sticker weegt in dit geval zwaarder dan het belang van de staatssecretaris om geen uitvoering te hoeven geven aan de uitspraak van de rechtbank. Het verzoek wordt afgewezen.

Zie in gelijke zin de uitspraak van de Voorzieningenrechter ABRS van dezelfde datum,

[ECLI:NL:RVS:2022:4003](#). Hierin is het verzoek om voorlopige voorziening tegen de uitspraak van de

rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, van 22-12-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:13902](#) afgewezen.

De ABRS heeft bij deze uitspraken een persbericht (["Rechtbankuitspraken over nareismaatregel worden niet geschorst"](#)) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)